

Első bennmaradós hétvégén ...

Örömmel mondhatjuk, hogy 2011. 09. 16-18-án túléltek az első bennmaradós hétvégét.

A péntek délelőtt ugyanúgy telt, mint a többi. A tanórákon feszült figyelemmel követték a tanárok magyarázatait. Órák után a kollégiumból mosolyogva indultak haza a többiek, mi meg csak nézhettük őket. Persze az a fránya tanulószoba sem maradhatott el.

Este buszra pattantunk, s a színházig meg sem álltunk. Ott megnéztük a Fejedelem című darabot. Tátott szájjal bámultuk a lenyűgöző előadást, s az a tökéletes díszlet és azok a gyönyörű jelmezek! A végén mindenki dideregve sietett vissza a kollégiumba.

A szombat sem telhetett el unalmasan. Már reggel egy sereg gyerek háborgott a korán kelés miatt. Az utunk elsőként az egri várba vezetett, ahol aztán szabadon nézelődhattunk. Amint sétálgattunk a hatalmas várban, valami csodás dolgot fedeztünk fel: egy játszóteret! Örömnünknek azonban hamar vége lett, mert egy idegenvezető várt minket, aki érdekes dolgokat mesélt tüzes kerekekről, ágyúkról de legfőképpen a várról. Ekkor már mindenki nagyon éhes volt, s hamarosan vissza is mentünk ebédelni.

Ebéd után megnéztünk egy várost, ami a város alatt volt. Mintha egy labirintusba zártak volna minket. Vezetőnk elmesélte, hogy régen a szerzetesek, kik borkóstolással foglalkoztak, egy kicsike gyertyával tájékozódtak a korom sötét „labirintusban”. Mindenesetre félelmetes egy hely az!

Amint arcunkat újra simogatta a nap sugara, betértünk az egri Bazilikába. Nem is sejtettük, hogy egy esküvőbe csöppentünk bele, de így lett. Mi, lányok sóhajtozva figyeltük a gyönyörű mennyeasszonyt és a lélegzetelállító ruháját. Mi azonban nem zavarhattuk e csodás eseményt.

Indultunk a marcipánmúzeumba. Ott aztán volt minden: a festményektől kezdve az órán át egészen a mesés könyvekig. Ezek azonban mind csokoládéból, illetve marcipánból készültek. A múzeum fénypontja egy szoba volt, aminek építőanyaga szintén édesség volt. A végén kaptunk egy-egy csokibonbont, amit aztán jóízűen elmajszoltunk.

Következő úti célunk a szörnyen magas Minaret volt. Rettegtünk a felvezető úttól, mert bizony igen kalandos volt a sötétben egy hosszú csigalépcsőn feljutni egészen az épület tetejére. A nap végére mindenki fáradtan követte a tanárok utasításait. Egy kis pihenésnek megnéztünk egy filmet a kollégiumban. A film végén fáradtan zuhantunk bele az ágyba.

Vasárnap a természet szépségét csodálhattuk az Egeden. A kimerítő túra után olyan fáradtak lettünk, hogy szinte négykézláb másztunk lefelé.

A nap végén aztán rájöttünk, hogy nem is volt olyan rossz ez a hétvége, mint mi azt gondoltuk.

Osváth Viktória 9.T

